

AKADEMIA MUZYCZNA IM. IGNACEGO JANA PADEREWSKIEGO W POZNANIU

Przedmiot:	PROPEDEUTYKA KOMPOZYCJI		Punkty ECTS:	3
Koordinator przedmiotu:	dr Radosław Mateja		Liczba godzin:	15
Wydział:	Dyrygentury, Kompozycji, Wokalistyki, Teorii Muzyki i Edukacji Artystycznej	Rodzaj zajęć:	wykład/ćwiczenia	
Instytut:	Dyrygentury	Forma studiów:	stacjonarne	
Kierunek:	Dyrygentura	Profil studiów:	ogólnoakademicki	
Specjalność:	Dyrygentura Chóralna	Język:	polski	
Poziom studiów	Studia II stopnia	Status przedmiotu:	obowiązkowy	
Umiejscowienie w planie studiów:				
Semestr I:	7,5 godziny, zaliczenie, 1 ECTS	Semestr II:	7,5 godziny, egzamin, 2 ECTS	
Semestr III:	-	Semestr IV:	-	

Prowadzący zajęcia	dr Radosław Mateja
Cele i założenia przedmiotu	<p>Celem i założeniem przedmiotu jest przygotowanie studentów do:</p> <ul style="list-style-type: none"> • zdobywania wiedzy dotyczącej zapisu nutowego i samodzielnego przygotowania partytury • wykształcenie praktycznej umiejętności komponowania i aranżowania utworów przeznaczonych na różnorodne obsady wykonawcze • rozwijanie kreatywności, wyobraźni i myślenia muzycznego
Wymagania wstępne	Wymagane są ogólne wiadomości i umiejętności z zakresu zasad muzyki, form muzycznych, kształcenia słuchu, historii muzyki oraz harmonii.

TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU

Semestr I

- Omówienie zagadnień związanych z procesem twórczym, źródeł inspiracji, metod pracy nad utworem
- Omówienie elementów dzieła muzycznego pod kątem świadomego ich wykorzystywania we własnym utworze
- Praca z tekstem przy pisaniu utworów wokalnie-instrumentalnych
- Kompozycja własna realizowana etapami: muzyczna rytmizacja wiersza dziecięcego, dopisanie melodii do rytmu, dołączenie harmonii, akompaniamentu i aranżacji

Semestr II

- Praca nad własną miniaturą instrumentalną na instrument solo
- Podstawy edycji nut oraz zagadnień praktycznych w korzystaniu z programów komputerowych takich jak finale/MuseScore
- Kompozycja instrumentalnego utworu kameralnego

X	Kod efektu uczenia się	EFEKTY UCZENIA SIĘ	Charakterystyka	
			II stopnia PRK	I stopnia PRK
W	D2_W05	Zna i rozumie środki warsztatu kompozytorskiego, w tym współczesne techniki kompozytorskie, stosowane do wyrażania koncepcji artystycznych	P7S_WG	P7U_W
U	D2_U07	Potrafi zastosować poznane zasady prozodii, wymowy, dykcji i emisji głosu oraz specyfikę ruchu scenicznego i zagadnień związanych ze współpracą z artystami różnych specjalności	P7S_UW	P7U_U
K	D2_K02	Jest gotów do prawidłowej samooceny i konstruktywnej krytyki własnych działań artystycznych oraz rozwoju osobowości twórczej	P7S_KK	P7U_K
	D2_K12	Jest gotów do bycia profesjonalnym, samodzielnym i poszukującym artystą, rozwijającym się przez całe życie i realizującym własne koncepcje artystyczne (również interdyscyplinarne) z wykorzystaniem zdobytej wiedzy	P7S_KR	P7U_K

Metody kształcenia	wykład rozwiązywanie zadań artystycznych praca indywidualna aktywizacja („burza mózgów”, metoda „śniegowej kuli”, konstruowanie „map umysłu”) inne metody stosowane przez prowadzącego kształcenie zdalne
---------------------------	--

Metody weryfikacji efektów uczenia się	Wymagania końcowe – zaliczenie roku, forma oceny	Kod efektu uczenia się
	kontrola przygotowanych projektów	D2_W05, D2_U07, D2_K02, D2_K12

Forma i warunki zaliczenia przedmiotu	Warunki zaliczenia:	Frekwencja, aktywność podczas zajęć, przygotowanie projektu (zakończonego i zaaranżowanego utworu wokalnoinstrumentalnego na bazie wiersza dla dzieci)
	Warunki egzaminu:	Frekwencja, aktywność podczas zajęć, przygotowanie projektów (utworów instrumentalnych)

NAKLAD PRACY STUDENTA	Liczba godzin:	Punkty ECTS:
Godziny realizowane przy udziale nauczyciela akademickiego	15	3
Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	65	

Literatura podstawowa
J. Pawłowski – Podstawy instrumentacji, cz. I i II M. Rimski-Korsakow – Zasady instrumentacji F. Wrobel – Partytura dzisiejsza na tle techniki współczesnej orkiestracji W. Olszewski – Sztuka aranżacji w muzyce jazzowej i rozrywkowej K. Sikorski – Instrumentoznawstwo
Literatura uzupełniająca
C. Stone – Music notation in the Twentieth Century: a practical guidebook S. Adler – The Study of Orchestration W. Piston – Orchestration